

Aires nous a ERC?

A fi d'acabar amb un mínim de garanties les eleccions espanyoles, Esquerra Republicana de Catalunya sembla voler recobrar aquell "*aire nou*" impulsat per "*mans netes*" que tants bons resultats li va donar en el seu moment. No tan sols ha canviat el seu president, substituint Joan Puigcercós per Oriol Junqueras, sinó que —després d'una més que lamentable lluita intestina fraticida— ha tingut la bona idea d'escollir un independent amb empena, Alfred Bosch, com a cap de llista per la demarcació de Barcelona.

Convidant, a més a més, a les altres forces independentistes a afegir-se al seu projecte. Crida que desoí Solidaritat Catalana, però que acollí amb els braços esbatanats Reagrupament, aquella fracassada formació política on s'havien reunit les seves ovelles negres esgarriades. Talment com si, després de la seva espectacular esfondrada electoral, Joan Carretero i els seus n'haguessin tingut prou amb un estentori i temptador xiulet del seu vell pastor per a retornar, amb la cua entre cames, a la cleda que fins fa tot just quatre dies tant els engavanyava.

Fa la impressió que per a dedicar-se a la política sigui necessari comptar amb un cert component de desmemòria adaptativa, que permeti patir sobtats atacs d'amnèsia quan més convé. Ataca d'amnèsia que, si és possible, s'haurien d'encomanar als electors...

Hem de recórrer a les hemeroteques a fi de recordar que, encara no fa un any i mig, el llavors Conseller d'Innovació, Universitats i Empresa, Josep Huguet, definia al líder de Reagrupament com un independentista "de dreta" —"*digues-li dreta, digues-li populista*"? O que l'incombustible Puigcercós, que segueix aferrat contumaçment a l'executiva nacional d'ERC, el *convidava* a abandonar Esquerra per a "*omplir l'espai de centredreta independentista*".

Davant d'aquesta realitat, i tenint present la [vergonyant genuflexió](#) que es veié forçat a dur a terme Junqueras en la designació del cap de llista de Girona —sacrificant una figura tan contrastada i engrescadora com era la de Quim Torra—, la gran pregunta que roman a l'aire no pot ésser altra que la següent: és Reagrupament qui ha deixat de representar "*l'espai de centredreta independentista*" o ha estat Esquerra qui ha decidit abraçar aquesta ideologia?

O el que ve a ésser el mateix: de veritat creuen ERC i Reagrupament què tot s'hi val, en política? Són —i, sobretot, es poden permetre ésser-ho— els republicans partidaris del *Príncep*... de Maquiavel?

dilluns, 7 d'octubre del mmxi

© Xavier Serrahima 2011
www.racodelaparaula.cat

Informació sobre els drets

